

NOTY O AUTORACH

Ks. Janusz B a l i c k i, profesor, socjolog, teolog. Urodzony w 1947 r. w miejscowości Zrębin-Połaniec. Studia w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie oraz na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i Uniwersytecie Fordham w Nowym Jorku.

Od 1983 r. wykładowca w Gdańskim Seminarium Duchownym, od 1994 r. na ATK. Obecnie profesor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, kierownik Katedry Demografii Społecznej i Polityki Ludnościowej Instytutu Politologii UKSW.

Członek Rządowej Rady Ludnościowej, Polskiego Towarzystwa Demograficznego, International Union for Scientific Study of Population (IUSSP), European Association for Population Studies (EAPS), Population Association of America (PAA) oraz Gdańskiego Towarzystwa Naukowego.

Główny obszar badań: polityka ludnościowa (rodzinna, imigracyjna).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Zagadnienie reglamentacji rynku pornograficznego w społeczeństwie pluralistycznym. Studium społeczno-etyczne pornografii w USA* (1993); *Przemiany ludnościowe. Fakty – interpretacje – opinie. Mechanizmy przemian ludnościowych. Globalna polityka ludnościowa* (współautor, 2003).

Kazimierz B r a u n, profesor, reżyser, teatrolog, dramaturg. Urodzony w 1936 r. w Mokrsku Dolnym. Studia polonistyczne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz na Wydziale Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie. Doktorat na UAM w Poznaniu w 1971 r., habilitacja na Uniwersytecie Wrocławskim w 1975, profesura amerykańska – 1989, polska – 1992.

Reżyser w teatrach: Polskim w Warszawie, Wybrzeże w Gdańsku, Powszechnym w Łodzi, im. W. Horzycy w Toruniu, im. J. Osterwy w Lublinie. W latach 1961-1979 reżyser w Telewizji Polskiej. Kierownik artystyczny (1967-1974) i dyrektor (1971-1974) Teatru im. J. Osterwy w Lublinie oraz Teatru Współczesnego we Wrocławiu (1975-1984).

Pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Wrocławskiego (1975-1985), Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie (1978-1985), a także New York University, University of California oraz Notre Dame University. Od 1989 r. profesor State University of New York w Buffalo.

Członek PEN-Clubu, Związku Literatów Polskich, Związku Artystów Scen Polskich, International Theatre Institute (ITI), International Federation for Theater Research, Polish Institute of Arts and Sciences in America.

Laureat wielu nagród za reżyserię i dokonania naukowe, m.in. Złotej Statuetki Fredry (Wrocław), Nagrody Fundacji Japońskiej, Nagrody Fundacji Guggenheima, Nagrody Fundacji Fulbrighta oraz Artie Award.

Najważniejsze spektakle: *Kaukaskie kredowe koło* (1963); *Akt przerywany* (1970); *Anna Livia* (1976); *Dziady* (1978, 1982); *Operetka* (1979); *Przyrost naturalny* (1979); *Dżuma* (1983); *Nosorożec* (1986); *Ryszard III* (1999); *Europa* (2003).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Teatr Wspólnoty* (1972); *Nowy teatr na świecie 1960-1970* (1975); *Druga Reforma Teatru?* (1979); *Przestrzeń teatralna* (1982); *Wielka Reforma Teatru w Europie. Ludzie – idee – zdarzenia* (1984); *Rozdarta kurtyna* (współautor, 1993); *Kieszonkowa historia teatru polskiego* (2003). Autor sztuk teatralnych, m.in. *Tamara L* (1999). Tłumacz książek i sztuk teatralnych z języków angielskiego, francuskiego i włoskiego.

Wojciech Chudy, profesor, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie koło Wiedunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Obecnie kierownik Katedry Filozofii Wychowania na Wydziale Nauk Społecznych. W latach 1995-1997 również wykładowca na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL oraz kolegium redakcyjnego kwartalnika „Ethos”. Członek lubelskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Filozoficznego i Towarzystwa Naukowego KUL.

Laureat II Nagrody w Konkursie im. R. Schneidera (1981). Wyróżniony Nagrodą POL-CUL (Australia).

Główne obszary badań: filozofia człowieka, filozofia poznania, metafizyka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności.

Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezstłownej prawdy* (red., 1990); *W łupinie orzecha czyli filozofia bez przesady* (1992); *Rozwój filozofowania a „pułapka refleksji”* (1993); *Śniadanie u Sokratesa czyli trzy, cztery rzeczy najważniejsze* (1999); *Skosem w prawo. Między polityką a metafizyką* (1999); *Filozofia kłamstwa. Kłamstwo jako fenomen zła w świecie osób i społeczeństw* (2003); *Drogi zakłamania. Esej o kłamstwie i społeczeństwie* (w druku).

Jacek Dąbala, doktor, literaturoznawca, antropolog mediów, powieściopisarz i scenarzysta. Urodzony w 1959 r. w Warszawie. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i specjalności scenarzysty w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi.

W latach 1988-2002 redaktor w Telewizji Polskiej (Oddział w Lublinie). Od 2002 r. adiunkt na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, wykładowca na KUL.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Główne obszary badań: literatura światowa i polska XX w., teoria (szczególnie aksjologia) literatury, antropologia mediów.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Antologia krytyki literackiej na emigracji 1945-1985* (1992); *Wit Tarnawski jako krytyk literacki* (1995); *Tajemnica i suspens. Wokół głównych problemów creative writing* (2004); powieści: *Telemaniak* (1989); *Pieszczochy losu* (1997, wyróżniona Nagrodą Literacką im. B. Prusa); *Diabelska przypadłość* (2000); *Prawo Śmierci* (2003); tragifarsa: *Mechanizm* (1997). Współautor scenariusza do filmu *Młode wilki* (1995).

Jerzy W. Gałkowski, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1937 r. w Jutrosinie koło Rawicza (woj. poznańskie). Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1961 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1968 r. w Katedrze Etyki, obecnie kierownik Katedry Etyki Społecznej i Politycznej. W latach 1983-1989 zastępca kierownika Instytutu Jana Pawła II KUL, obecnie członek Rady Naukowej. Od 1993 przewodniczący Rady Programowej Radia Lublin.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, członek zarządu Bureau International Catholique de l'Enfance, Societas Internationalis Scotistica, Societé Internationale Thomas d'Aquin, Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (wiceprzewodniczący oddziału lubelskiego), Towarzystwa Naukowego KUL (1992-1996 – przewodniczący Wydziału Filozoficznego i członek Zarządu Głównego).

Główne obszary badań: teoria moralności, antropologia, etyka i historia etyki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Praca i człowiek. Próba filozoficznej analizy pracy* (1980); *Podstawowy wymiar bytowania* (1992); *Wolność i wartość* (1993).

Abp Sławoj L. Głódź, doktor, prawnik kanonista. Urodzony w 1945 r. w Bobrowce na Białostocczyźnie. Studia z zakresu prawa kanonicznego w Instytucie Katolickim w Paryżu, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Papieskim Instytucie Wschodnim w Rzymie. Służba wojskowa w tzw. kompanii kleryckiej – 32. Budziszyńskim Pułku Zmechanizowanym w Kołobrzegu i w Mazurskiej Brygadzie Saperów w Szczecinie-Podjuchach.

Od 1970 do 1972 r. duszpasterz w Szudziałowie na Białostocczyźnie, następnie – w czasie studiów – wśród Polonii w Paryżu. W latach 1980-1981 pracownik Kurii Arcybiskupiej i Sądu Arcybiskupiego w Białymstoku, dyrektor Studium Katechetycznego i kapelan „Solidarności” regionu Białystok.

W 1980 r. pracownik nadzwyczajnego Synodu Biskupów w Rzymie. Od 1981 r. kierownik sekcji Kościoła obrządku bizantyjsko-ukraińskiego oraz sekcji Kościoła na Białorusi obrządku bizantyjsko-ruteńskiego w Kongregacji Kościołów Wschodnich w Watykanie. Duszpasterz w obozie dla emigrantów z Polski w Pavonie i współpracownik Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego.

Po przywróceniu w Polsce ordynariatu polowego w 1991 r. mianowany biskupem polowym Wojska Polskiego. W 1991 r. mianowany generałem brygady, a dwa lata później – generałem dywizji. Od 2004 r. ordynariusz diecezji warszawskopraskiej.

Przewodniczący Zespołu Biskupów do spraw Duszpasterskiej Troski o Radio Maryja. Krajowy duszpasterz kombatanów.

Odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Kapelan konwentualny „ad honorem” Zakonu Kawalerów Maltańskich, komandor z gwiazdą Zakonu Rycerskiego Bożego Grobu w Jerozolimie.

Jan W. G ó r a OP, doktor, teolog, duszpasterz, rekolekcjonista, kaznodzieja i prozaik. Urodzony w 1948 r. w Prudniku na Opolszczyźnie. Studia w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym Ojców Dominikanów w Krakowie oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Po studiach – duszpasterz w Tarnobrzegu i w Warszawie. Od 1977 r. duszpasterz akademicki w Poznaniu. Twórca i animator ośrodków duszpasterstwa akademickiego w Ustroniu-Hermanicach, na Jamnej oraz w Lednicy.

Laureat Nagrody Literackiej im. Kościelskich nadawanej w Genewie, nagród im. Włodzimierza Pietrzaka i im. ks. Piotra Wawrzyniaka, wyróżnienia im. Eudoksji Rakowskiej przyznanego przez POL-CUL i in.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Mój dom* (1981); *Mój świat* (1983); *Dopokąd idę* (1983); *Sylwetka biskupa w XII- i XIII-wiecznej Polsce na podstawie kronik i żywotów świętych* (1984); *Pióro plebana* (1986); *Kasztan* (1987); *Na krańce świata* (1988); *Grabiąc ściernisko* (1989); *Gość wiecznego domu* (1990); *Spotkania z Ojcem...* (1991); *Dokąd ty nie chcesz* (1992); *Pijani Bogiem* (1994); *Wino dojrzewa powoli* (1996); *Narodzić się z Boga* (1996); *Jeżeli jest się inteligentem* (1997); *Był jak przechodzień w domu Ojca* (1997); *Góra albo jak wyżebrać niebo i człowieka* (1999); *Ryba to znaczy Chrystus* (współautor, 2001); *Skrawek nieba* (2001); *Matka Niezawodnej Nadziei* (współautor, 2003); *Wybierz Chrystusa! – katechizm Ruchu Lednickiego* (2003).

Andrzej Grajewski, doktor, historyk, publicysta. Urodzony w 1953 r. w Bielsku-Białej. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. W latach 1978-1981 pracownik naukowy w Śląskim Instytucie Naukowym. Od 1981 r. pracownik redakcji tygodnika „Gość Niedzielny”, obecnie zastępca redaktora naczelnego.

W latach 1982-1989 współredaktor biuletynu „Solidarności” na Podbeskidziu i na Górnym Śląsku, od 1988 do 1991 r. członek kolegium redakcyjnego kwartalnika „Polityka Polska”. W 1988 r. oddelegowany przez Lecha Wałęsę do Funduszu Prasowego NSZZ „Solidarność”. Od 1990 r. członek Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie, a następnie współpracownik Kancelarii Prezydenta RP Lecha Wałęsy. W latach 1990-1992 i 1998-2001 członek Komisji Likwidacyjnej Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej.

Od 1992 r. stały współpracownik Ośrodka Studiów Wschodnich w Warszawie, w latach 1991-1999 członek zespołu Ośrodka Studiów Międzynarodowych. Współpracownik miesięcznika „Więź” oraz kwartalnika „Przegląd Polityczny”. Obecnie członek kolegium Instytutu Pamięci Narodowej (w latach 1999-2000 pierwszy przewodniczący kolegium).

Wyróżniony nagrodą podziemnego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Główne obszary badań: zagadnienie funkcjonowania rosyjskich służb specjalnych, polityka międzynarodowa krajów Europy Środkowej i Rosji.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Rosja i Krzyż. Z dziejów Cerkwi w ZSRR* (1988; wyd. czeskie *Rusko a křiž. Z dějin pravoslavné Cirkve v SSSR*, 1997); *Wygnanie. Diecezja katowicka w czasach stalinowskich* (1989); *Tarcza i miecz. Rosyjskie służby specjalne 1991-98* (1998, wyróżniona nagrodą „Przeglądu Wschodniego”); *Kompleks Judasza. Chrzęścijanie w Europie Środkowo-wschodniej między oporem a kolaboracją* (1999; wyd. czeskie *Jidášův komplex. Zraněná církev: Křesťané ve střední a východní Evropě mezi odporem a kolaborací*, 2002); *Trudne pojednanie. Stosunki czesko-niemieckie 1989-1999* (2000).

Ewa Jabłońska-Deptuła, profesor, historyk kultury. Urodzona w 1931 r. w Warszawie. Studia na Uniwersytecie Warszawskim i na Uniwersytecie Wrocławskim. Od 1957 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

W latach 1981-1989 członek władz regionalnych oraz delegat na zjazdy krajowe „Solidarności”. Po zwolnieniu z internowania zaangażowana w działalność oświatową i pomocową. Współinicjatorka „Ruchu Solidarności Rodzin”.

Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi za dydaktykę na KUL. Laureatka nagrody POL-CUL za szerzenie kultury niezależnej.

Główne obszary badań: dzieje wspólnot zakonnych XIX i XX w., problemy świadomości religijnej i patriotycznej (ze szczególnym uwzględnieniem roli rodziny i kobiety) oraz polska religijność.

Autorka licznych artykułów i publikacji książkowych, m. in. *Przystosowanie i opór. Zakony męskie w Królestwie Kongresowym* (1983); *Współczesne zagrożenia rodziny* (1984); *Trwanie i budowa. Honorat Koźmiński* (1986); *Rodzino, dokąd zmierzasz?* (1987); *Czyż może historia popłynąć przeciw prądowi sumień?* (1987); *Świadectwo trwania: błogosławiony Honorat Koźmiński* (1990); *Niepokalanki w polskim trwaniu* (1993); *Zakorzenia nadzieję. Sł.B. Marcelina Darowska o rodzinie i dla rodziny* (1994); *Siostra Ewa Noiszewska – Niepokalanka 1885-1942* (1994); *Matka Elżbieta Czacka i dzieło Lasek* (2002).

Jerzy A. Janik, profesor, fizyk. Urodzony w 1927 r. we Lwowie. Studia z zakresu fizyki i matematyki na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Od 1946 do 1972 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Fizyki UJ w Krakowie, w latach 1956-1997 kierownik Zakładu Badań Strukturalnych, obecnie konsultant Instytutu Fizyki Jądrowej im. H. Niewodniczańskiego w Krakowie.

Członek Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, Norweskiej Akademii Nauk i Literatury, Polskiego Towarzystwa Fizycznego, Norweskiego Towarzystwa Fizycznego, Europejskiego Towarzystwa Fizycznego, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego.

Doktor honoris causa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, doktor honorowy Zjednoczonego Instytutu Badań Jądrowych w Dubnej (Rosja).

Wyróżniony nagrodą Premiera RP za działalność naukową oraz licznymi odznaczeniami państwowymi.

Główne obszary badań: ruchy molekularne w kryształach i ciekłych kryształach. Pogranicze fizyki i filozofii.

Autor licznych artykułów naukowych z powyższych dziedzin. Redaktor dwunastu tomów sprawozdań z seminariów „Nauka – Religia – Dzieje” w Castel Gandolfo, wydawanych od 1981 r.

Ks. Jerzy Kułaczkowski, doktor, teolog, pedagog. Urodzony w 1963 r. w Rozwadowie. Studia z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1998 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Pedagogiki KUL (filia w Stalowej Woli), obecnie adiunkt.

Główne obszary badań: teologia oraz pedagogika małżeństwa i rodziny, w szczególności teologia małżeństwa i rodziny w Starym Testamencie, teologia pastoralna.

Autor monografii: *Biblijne zasady wychowania rodzinnego* (1998); *Szczęśliwa Rodzina* (2000); *Mądre wychowanie. Założenia systemu wychowawczego w inspiracji Księgi Przysłów* (2000); *Sukces małżeński* (2001); *Rzeczywistość wychowawcza rodziny* (2001); *Mądrość i rodzina* (2001); *Idealna kobieta. Studium Prz 31, 10-31* (2001); *Kobieta jako żona. W inspiracji Prz 10, 1-30.33* (2001); *Zasady świętości życia małżeńskiego i rodzinnego. Studium w oparciu o Kodeks Świętości Kpt* (2001); *Teologia pedagogicznego wymiaru więzi małżeńskiej w rodzinie* (2002); *Mądre Ojcostwo. Teologia ojcostwa w ujęciu Syr* (2003).

Jarosław Kupczak OP, doktor, teolog. Urodzony w 1964 r. w Biłgoraju (woj. lubelskie). Studia w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym oo. Dominikanów i na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz w John Paul II Institute for Studies on Marriage and Family w Waszyngtonie.

W latach 1990-1992 duszpasterz akademicki i katecheta w parafii pod wezwaniem św. Dominika w Warszawie. W 1994 i następnie od 1997 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Kolegium oo. Dominikanów w Krakowie, od 1998 rektor tego Kolegium.

Główne obszary badań: teologia moralna, antropologia Jana Pawła II.

Publikacje książkowe: *Droga ku wolności. Szkice o antropologii Karola Wojtyły* (1999); *Destined for Liberty. The Human Person in the Philosophy of Karol Wojtyła/John Paul II* (2000).

Abp Kazimierz Majdański, profesor, teolog. Urodzony w 1916 r. w Małgowie (ziemia kaliska). Studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku oraz na Uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria). Podczas wojny więzień hitlerowskich obozów koncentracyjnych. Od 1950 do 1963 r. wykładowca teologii moralnej w Seminarium Duchownym we Włocławku. W latach 1956-1975 redaktor naczelny „Ateneum Kapłańskiego”. Od 1969 wykładowca teologii moralnej i pastoralnej na Akademii Teologii Katolickiej. Twórca (1975) i dyrektor Instytutu Studiów nad Rodziną w Warszawie Łomiankach.

W 1962 r. mianowany biskupem pomocniczym diecezji włocławskiej, a w 1979 ordynariuszem diecezji szczecińsko-kamieńskiej.

Współtwórca Komisji Episkopatu Polski do spraw Duszpasterstwa Rodzin oraz Komisji Episkopatu Polski do spraw Dialogu z Niewierzącymi (jej długoletni przewodniczący). Członek watykańskiego Sekretariatu dla Niewierzących oraz Prezydium Papieskiej Rady Rodziny. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Szczecińskiego. Honorowy obywatel miasta stołecznego Warszawy.

Główne obszary badań: teologia moralna (ze szczególnym uwzględnieniem problematyki małżeństwa i rodziny), duszpasterstwo rodzin, martyrologia księży w okresie wojny.

Ważniejsze pozycje książkowe: *Le rôle des biens extérieurs dans la vie morale d'après St. Thomas d'Aquin* (1951); *Wspólnota życia i miłości: zarys teologii małżeństwa i rodziny* (1979); *Antropologiczne kategorie trzeźwości* (red., 1980); *Teologia małżeństwa i rodziny*, t. 1 (red., 1980) i t. 2 (red., 1990); *Rozwój człowieka w rodzinie*, t. 1 (red., 1982); *Wychowanie do miłości* (red., 1987); „*Będziecie moimi świadkami*” (1987); *Błogosławiony Biskup Michał Męczennik i inni* (1989); *Rodzina u progu Trzeciego Tysiąclecia* (1995); *Ocalić prawdę o rodzinie. Srebrny Jubileusz Instytutu Studiów UKSW w Łomiankach* (2000); „*Arena bitwy o życie*”. *Aktualna sytuacja demograficzna w świecie i w Polsce* (współautor, 2000).

Ks. Janusz M a r i a ń s k i, profesor, socjolog, filozof społeczny. Urodzony w 1940 r. w Borowie (ziemia płocka). Studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku i socjologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1970 do 1984 r. wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku, w latach 1973-1974 pracownik naukowo-dydaktyczny Fakultetu Teologicznego we Wrocławiu, a od 1981 r. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Członek Rady Fundacji CBOS, członek Prezydium Komitetu Socjologii PAN, prezes Towarzystwa Naukowego KUL. Członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Görres-Gesellschaft i Towarzystwa Naukowego Płockiego.

Główne obszary badań: socjologia moralności, socjologia religii, katolicka nauka społeczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dynamika przemian religijności wiejskiej w rejonie płockim w warunkach industrializacji (1967-1976)* (1984); *Postawy społeczno-moralne młodzieży płockiej* (1984); *Wprowadzenie do socjologii moralności* (1988); *Moralność w procesie przemian. Szkice socjologiczne* (1990); *Kondycja religijna i moralna młodych Polaków* (1991); *Kościół a współczesne problemy społeczno-moralne* (1992); *Młodzież między tradycją i ponowoczesnością* (1995, nagroda prezesa Rady Ministrów); *Religia i Kościół między tradycją i ponowoczesnością* (1997); *Między nadzieją i zwątpieniem* (1998); *Kościół katolicki w społeczeństwie obywatelskim* (1998); *Kryzys moralny czy transformacja wartości?* (2001); *Między sekularyzacją i ewangelizacją* (2003).

Ks. Jacenty M a s t e j, doktor, teolog. Urodzony w 1967 r. w Jaśle na Podkarpaciu. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1992-1994 katecheta i wikariusz w parafii Matki Bożej Różańcowej w Rzeszowie. Od 1998 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 2003 r. sekretarz Instytutu Teologii Fundamentalnej.

Członek Europejskiego Stowarzyszenia Teologów Katolickich, Towarzystwa Naukowego KUL oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego (od 2003 r. II sekretarz Wydziału Nauk Humanistycznych)

Główne obszary badań: wiarygodność chrześcijaństwa we współczesnym świecie; metodologia teologii fundamentalnej; eklezjogeneza.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Od objawienia do wiary. Personalistyczna koncepcja aktu wiary chrześcijańskiej* (2001); *Chrześcijaństwo jutra. Materiały II Międzynarodowego Kongresu Teologii Fundamentalnej Lublin 18-21 września 2001* (współred., 2001); *Leksykon Teologii Fundamentalnej* (współred. 2002; wyróżniona Lubelską Nagrodą Naukową).

Piotr S. M a z u r, doktor, filozof, publicysta, poeta. Urodzony w 1968 r. w Kraśniku. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1994 do 1997 r. nauczyciel filozofii w Społecznym Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Batorego, a następnie w Społecznym Liceum Ogólnokształcącym im. Jana III Sobieskiego w Lublinie. W latach 1997-2000 dziennikarz w spółce „SPES” w Warszawie. Od 2000 r. adiunkt na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Radomiu.

Członek Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu.

Główne obszary badań: filozofia – bytu, poznania, człowieka, kultury i moralności, a szczególnie zagadnienia dotyczące umysłowej władzy poznawczej człowieka oraz ludzkiej opatrności.

Autor książki: *O nazwach intelektu* (2004) oraz tomików poezji: *Gra w cienie* (1991), *Ulica pielgrzyma* (1991), *Chryzantemy dla Euterpe* (1995).

Alina M e r d a s RSCJ, doktor, historyk literatury, publicystka, tłumaczka. Urodzona w 1924 r. w Raczycach koło Ostrowa Wielkopolskiego. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Od 1955 do 1975 roku nauczycielka w Liceum Ogólnokształcącym Zgromadzenia Sacré Coeur w Polskiej Wsi-Pobiedziskach, 1973-1976 wykładowca w Gorzowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gościkowie-Paradyżu, 1974-1975 w WSD Oblatów Maryi Niepokalanej w Obrze, 1980-1981 w WSD w Poznaniu.

W latach 1974-1975 członek Zarządu prowincji Zgromadzenia Sióstr Najświętszego Serca Jezusa – Sacré Coeur, 1978-1982 przełożona domu w Warszawie, 1983-1987 odpowiedzialna za formację ciągłą w zgromadzeniu, 1988-1991 przełożona domu w Poznaniu.

Ostatnia prezeska Sodalicii Mariańskiej Akademickich w Toruniu. Zaangażowana w działania Duszpasterstwa Środowisk Twórczych w Warszawie. Członek PEN-Clubu. Współpracownik Radia „Józef” (w pierwszym czteroletnim okresie) oraz wielu czasopism katolickich.

Główne obszary badań: twórczość Norwida, ewangelizacja kultury poprzez mass media.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Łuk przymierza. Biblia w poezji Norwida* (1983); *Ocalony wieniec. Chrześcijaństwo Norwida na tle odrodzenia religijnego w porewolucyjnej Francji* (1996); *Zamysły Jego serca. Zgromadzenie Sacré Coeur w Polsce* (2000); *W wieczne zachwycenie. Trzydziestodniowe rekolekcje z Norwidem* (2001) oraz C. Norwid, *Ku prawdzie pierwowzoru. Myśli religijne* (wybór i wprowadz., 1997).

Kazimierz S. O ż ó g, magister, historyk sztuki. Urodzony w 1978 r. w Lublinie. Studia z zakresu historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 2002 r. nauczyciel w Katolickiej Szkole Podstawowej im. św. Jadwigi Królowej w Lublinie.

Członek zarządu Fundacji „Restaurare Basilicam” przy klasztorze oo. dominikanów w Lublinie.

Główny obszar badań: rzeźba współczesna w Polsce.

Autor artykułów popularnonaukowych na ten temat.

Bohdan P o c i e j, muzykolog, krytyk muzyczny. Urodzony w 1933 r. w Warszawie. Studia z zakresu muzykologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1959 do 1991 r. współredaktor dwutygodnika „Ruch Muzyczny”.

Członek Związku Kompozytorów Polskich (w latach 1983-1986 przewodniczący sekcji muzykologów), Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Laureat Nagrody Fundacji A. Jurzykowskiego (Nowy Jork) oraz nagrody Ministra Kultury.

Główne obszary zainteresowań: historia i filozofia muzyki, estetyka, muzyka religijna, romantyzm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Klawesyniści francuscy* (1969); *Bach – muzyka i wielkość* (1972); *Idea – dźwięk – forma* (1972); *Lutosławski a wartość muzyki* (1976); *Szkice z późnego romantyzmu* (1978); *Mahler* (1992); *Bach i jego muzyka* (1996); *Wagner* (2004).

Jacek S a l i j O P, profesor, teolog, publicysta. Urodzony w 1942 r. w Budach koło Dubna (Wołyń). Studia teologiczne w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym oo. Dominikanów w Krakowie oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Od 1970 r. pracownik naukowo-dydaktyczny ATK w Warszawie, od 1973 r. również Kolegium Filozoficzno-Teologicznego oo. Dominikanów w Krakowie. Obecnie kierownik Katedry Teologii Dogmatycznej Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Wieloletni współpracownik miesięcznika „W drodze”.

Współzałożyciel (1979 r.) i uczestnik ruchu „Gaudium vitae”. Członek Kolegium Redakcyjnego „Studia Theologica Varsaviensia”. Konsultor Komisji Nauki Wiary Episkopatu Polski. Członek polskiego PEN-Clubu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Królestwo Boże jest w was* (1980); *Szukającym drogi* (1982); *Rozpacz pokonana* (1983); *Rozmowy ze świętym Augustynem* (1983); *Legendy dominikańskie* (przekład i oprac., 1985); *Pytania nieobojętne* (1986); *Tajemnica Emmanuela dzisiaj* (1989); *Poszukiwania w wierze* (1991); *Dylematy naszych czasów* (1994); *Eseje tomistyczne* (1995); *Nadzieja poddawana próbom* (1995); *Nasze czasy są OK* (1997); *Wybierajmy życie* (2002).

Stefan S a w i c k i, profesor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1927 r. w Brześciu nad Bugiem. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany), w latach 1971-1983 – prorektor. Kierownik Katedry Teorii Literatury (1976-1999) i Zakładu Badań nad Twórczością C. Norwida KUL (1985-2002). Redaktor naczelny czasopisma „Studia Norwidiana”. Prezes Fundacji Norwidowskiej.

Prezes Towarzystwa Naukowego KUL w latach 1989-1998. Członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności. Członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Członek Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN (1984-2002), Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Główne obszary badań: teoria literatury i metodologia badań literackich (ze szczególnym uwzględnieniem aksjologii), problematyka relacji religii i literatury oraz twórczość Norwida.

Najważniejsze pozycje książkowe: *Początki syntezy historycznoliterackiej w Polsce* (1969); „*Verbum*” (1934-1939). *Pismo i środowisko* (współautor, t. 1 i 2, 1976); *Z pogranicza literatury i religii. Szkice* (1978); *Poetyka. Interpretacja. Sacrum* (1981); *Norwida walka z formą* (1986); C. Norwid, *Wiersze* (wybór i oprac. 1991); *Wartość – sacrum – Norwid* (1994); C. Norwid, *Promethidion* (oprac., 1997). Redaktor szeregu prac zbiorowych, m.in. serii: „Tradycje religijne literatury polskiej” i „Literatura w kręgu wartości”.

Ks. Massimo S e r r e t t i, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1956 r. w Fermignano (Włochy). Studia z zakresu filozofii na uniwersytetach w Urbino i we Freiburgu (Niemcy), z zakresu teologii na Uniwersytecie św. Anzelma (Anselmianum) oraz na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

W latach 1984-1989 wykładowca w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną, a od 1996 r. pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Teologii Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego oraz w Istituto Superiore di Scienze Religiose „Ecclesia mater” w Rzymie. Obecnie również profesor teologii dogmatycznej Uniwersytetu Laterańskiego, profesor historii myśli katolickiej na Uniwersytecie w Urbino. W latach 1997-2003 sekretarz Area di Ricerca Cristologica Internazionale.

Członek Istituto di Ricerca di Filosofia Sociale e di Filosofia dell’Uomo oraz Associazione Teologica Italiana.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, teologia, metafizyka i chrystologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Conoscenza di sé e trascendenza. Introduzione alla filosofia dell’uomo attraverso Husserl, Scheler, Ingarden, Wojtyła* (1984); *Il mistero della eterna generazione del Figlio. Attraverso l’opera di Hans Urs von Balthasar* (1998); *Natura della comunione. Saggio sulla relazione* (1999); *L’uomo e il lavoro* (2000); *Il discernimento di Dio* (2003).

Krzysztof S t a n o w s k i, harcmistrz, magister, historyk, pedagog. Urodzony w 1959 r. w Lublinie. Studia z zakresu historii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1985-1990 pracownik administracyjny KUL. Od 1991 r. pracownik Fundacji „Edukacja dla Demokracji”, w latach 1997-1998 dyrektor programowy, następnie kierownik programów międzynarodowych (1998-2001), od 2001 prezes zarządu fundacji.

W latach osiemdziesiątych członek opozycji demokratycznej. Współzałożyciel oraz członek władz szeregu organizacji pozarządowych. Współtwórca niezależnego harcerstwa w Polsce. Pierwszy Naczelnik Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

Członek Civitas International oraz World Movement for Democracy (od 1999 członek Steering Committee). Organizator warsztatów trenerów organizacji pozarządowych w Polsce, Europie Wschodniej, na Kaukazie, w Azji Centralnej i Mongolii.

Za pracę w organizacjach pozarządowych dwukrotnie wyróżniony nagrodą POL-CUL i tytułem „Zasłużony Nauczyciel Republiki Mongolii”.

Autor programów szkoleniowych i publikacji poświęconych edukacji obywatelskiej i pracy organizacji pozarządowych oraz szeregu broszur poświęconych problematyce pracy organizacji pozarządowych, wydawanych w kilkunastu językach, m.in.: *Podstawy procedury parlamentarnej* (1992), *Struktura organizacji demokratycznych* (1993), *Organizujemy Zjazd* (1995), kilkunastu artykułów o tematyce pedagogicznej.

Rafał W n u k, doktor, historyk. Urodzony w 1967 r. w Zamościu. Studia z zakresu historii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz studia interdyscyplinarne w Szkole Nauk Społecznych przy Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk.

Do 1996 r. pracownik Instytutu Studiów Politycznych PAN (Pracownia dziejów Ziemi Wschodnich II RP). Od 2000 r. naczelnik lubelskiego oddziału Biura Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej.

Główne obszary badań: polskie podziemie na Kresach II RP 1939-1941, konspiracja niepodległościowa 1944-1958, stosunki polsko-ukraińskie 1939-1949.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Konspiracja akowska i poakowska na Zamojszczyźnie od lipca 1944 r. do 1956 r.* (1993); *Pany i Rezuny, Współpraca AK-WiN i UPA 1945-1947* (współautor, 1997); *Okręg Lublin AK-DSZ-WiN 1944-1947* (2000).

Wojciech Z a g r o d z k i CSsR, doktor, teolog, redaktor, rekolekcjonista. Urodzony w 1961 r. w Warszawie. Studia teologiczne w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Od 1990 do 1996 r. duszpasterz akademicki we Wrocławiu. W latach 1996-1998 wicerektor w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Redemptorystów w Krakowie odpowiedzialny za formację. Następnie, do 2000 r., rekolekcjonista, misjonarz parafialny w Toruniu. Od 2002 r. redaktor naczelný kwartalnika „Homo Dei” (Kraków).

Główne obszary badań: teologia pastoralna, homiletyka, pielgrzymki Jana Pawła II.

Autor książki *Człowiek drogą Kościoła. Jan Paweł II w Polsce* (2002).

Paweł Z u c h n i e w i c z, dziennikarz, publicysta. Urodzony w 1961 r. w Warszawie. Studia z zakresu dziennikarstwa na Uniwersytecie Warszawskim oraz w Instytucie Studiów nad Rodziną Akademii Teologii Katolickiej.

W latach 1990-1998 dziennikarz i redaktor w Polskim Radiu (Redakcja Programów Katolickich, Informacyjna Agencja Radiowa, Program I); w latach 1998-2001 – w Radiu Plus. Korespondent radiowy i prasowy na pielgrzymkach papieskich, Światowych Dniach Młodzieży i Światowych Dniach Rodzin.

Autor artykułów o tematyce papieskiej i religijnej publikowanych w pismach: „Jan Paweł II. Kolekcja”, „Wielka Encyklopedia Jana Pawła II”, „Niedziela”, „Przegląd Readers Digest”, „Biuletyn Katolickiej Agencji Informacyjnej”.

Autor książek: *Świadkowie XX wieku* (2000); *Matka Teresa* (2002); *Nasz Papież* (2002); *Papież Rodzin* (2002); *Cały Twój* (2002); *Królowe Ludzkich Serc* (2003); *Zwycięzcy* (2003); *Papież nadziei* (2004).

Autor audycji radiowych i płyt ze słuchowiskami, m.in.: *Nasz papież* (2002); *Królowe ludzkich serc* (2003).

Abp Józef Życiński, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1948 r. w Nowej Wsi koło Piotrkowa Trybunalskiego. Studia w Seminarium Duchownym w Częstochowie, na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a także na Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie i Katolickim Uniwersytecie w Louvain-la-Neuve.

Wykładowca wielu uniwersytetów krajowych i zagranicznych, głównie w USA. W 1990 r. mianowany biskupem ordynariuszem diecezji tarnowskiej. Od 1997 r. arcybiskup metropolita lubelski. Kierownik Katedry Relacji między Nauką a Wiarą Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Współzałożyciel Ośrodka Badań Interdyscyplinarnych, współredaktor wydawnictw OBI w Tucson (Arizona, USA). Członek m.in. Papieskiej Rady Kultury i Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki (Wiedeń).

Doktor honoris causa Akademii Rolniczej w Lublinie.

Główne obszary badań: filozofia nauki, filozofia przyrody.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wszechświat i filozofia* (współautor, 1980); *Język i metoda* (1983); *Drogi myślących* (współautor, 1983); *Listy do Nikodema* (1985); *Filozofować w kontekście nauki* (współautor, 1987); *Teizm i filozofia analityczna* (t. 1 – 1985, t. 2 – 1988); *Głębia bytu* (1988); *Philosophy in Science* (współautor, t. 3 – 1988); *Newton and the New Direction in Science* (współautor, 1988); *The Idea of Unification in Galileo's Epistemology* (1988); *The Structure of the Metascientific Revolution* (1988); *Pisma z kraju UB-u* (1989); *W kręgu nauki i wiary* (1989); *Dylematy ewolucji* (współautor, 1990); *Three Cultures: Science, the Humanities and Religious Values* (1990); *Bóg Abrahama i Whiteheada* (1991); *Ułaskawianie natury* (1992); *Granice racjonalności* (1993); *Sacrum i kultura* (1995); *Elementy filozofii nauki* (1996); *Ziarno samotności* (1997); *Na zachód od domu niewoli* (1997); *Europejska wspólnota ducha* (1998); *Pięć dialogów* (z Gustawem Herlingiem-Grudzińskim, 1999); *Inspiracje chrześcijańskie w powstaniu nauki nowożytnej* (2000); *Pożegnanie z Nazaretem* (2000); *Bóg postmodernistów* (2001); *Bóg i ewolucja* (2002); *Wiara wątpiących* (2003); *Od Manhattanu do Emaus* (2003).

Oprac. Mirosława Chuda